

РЕШЕНИЕ

№ 36165

гр. София, 04.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9286** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. А. С., гражданин на С., против Решение № 69 Х/ 09.07.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № 33754 от 04.07.2025г. на РПЦ – Х., ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е издадено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства и е направен необоснован и незаконосъобразен извод , че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба за закрила. Моли съда да отмени Решение № 69 Х/ 09.07.2025г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ – МС и върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на молбата.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ-МС, чрез процесуалния си представител и в представен писмен отговор оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на

обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на З. А. С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. Зор, гражданство С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен е с вх. № 2240 от 07.08.2024 г. на РПЦ - [населено място]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В проведено интервю е мотивирал молбата си с нежелание да бъде войник и да воюва.

С Решение № 12749 от 06.12.2024 г., председателят на ДАБ-МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с Решение № 1781 от 27.02.2025 г. по адм .д. № 187/2025Г. на Административен съд - [населено място], оставено в сила от Върховния административен съд с решение № 4834 от 12.05.2025г. по адм.д. № 3540/2025г.

С последваща молба с вх. 33754 от 04.07.2025 г. на РПЦ Х. чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Мотивирал е молбата си със съществуване на реална заплаха от тежки посегателства, поради започналата в С. тежка гражданска война. Твърди, че независимо, че войната е приключила, безредиците и убийствата по улиците в страната продължавали. Заявил е, че в С. е получавал заплахи и върху него било упражнявано насилие и хомофобство. Твърди че е имал проблеми със своята етническа и религиозна принадлежност, но не ги бил споменал в предишното си производство, за да не усложнява ситуацията. Съобщава, че ако се завърне в С. сега, имало сериозна опасност да го присъединят към кюрдските въоръжени сили, защото вече бил обект на такъв целенасочен опит, придружен със заплахи и изнудвания, от страна на поставено от тях лице. Спрямо него имало дори тежки посегателства от групировки, които не били свързани с властта и ако се завърнел, имало опасност това да продължи.

С Решение № 69 Х/ 09.07.2025г., на интервюиращ орган при ДАБ- МС, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган е изследвал заявената от З. А. С. заплаха за живота му, при евентуалното му завръщане в С.. Приел е, че молителят не обосновава твърденията си, че след напускане на държавата си на произход са настъпили значими събития за живота му там, въз основа на които да може да се обосноват опасенията му от преследване, не представя доказателства за наличие на заплаха за неговия живот. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ № МД-02- 367/01.07.2025 г. на Дирекция „Международна дейност" на ДАБ при МС, е извел извод, че в страната на произход на жалбоподателя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че З. А. С. би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на

личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации.

След като е заключил, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, интервюиращият орган е приел, че последващата му молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила, и на основание чл. 72, ал. 1, т.2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

От ответника е представена актуална справка в относно Сирийската арабска република, съдържаща и информацията относно положението след смяната на режима на Б. А..

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 69 Х/ 09.07.2025 е издадено от компетентен административен орган. Р. Б., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-301/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 09.07.2025г., пет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 04.07.2025г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от З. А. С. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с

временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че след падането на режима на Б. А., А. ал III. е назначен за временен президент на С., а конституцията от 2012 година е суспендирана и парламентът е разпуснат. От 29 януари 2025 г. А. ал III. на практика ръководи страната. Очаква се международната общност да премахне всички санкции, наложени на С., тъй като се отчита, че те са изпълнили своята функция и е време С. да продължи развитието си. Предприемат се стъпки за възстановяване на нормалните отношения на страните по света със С., което ще подпомогне усилията на същата към възстановяване и стабилност. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. В политически план се очаква В. комитет на С. да реализира намерението си за създаване на Народно събрание в рамките на следващите 90 дни.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има

изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Положението в Сирийската арабска република е разгледано подробно и в решението на ВАС от 12.05.2025г. и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Всеки изложен в молбата довод е подробно обсъдени оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. А. С., гражданин на С., против Решение № 69 Х/ 09.07.2025г.,

издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: